

OPKLARINGEN

MAGAZINE VAN

HOGEDRUKGEBIED

H

Workshop Textiel, Marieke Abelman

**hoge
druk
gebied.**

WINTER #19

OPKlARING

F O T O M A A R T E N S C H M I T Z

INHOUD

Frisse start	6
Workshops	8
Zwaar beschadigde ansichtkaarten	9
Droom / De tijd	10
Landschappen	11
Kurt Tucholsky	12
Wat ik zag	14
Hans Wap, voor Jules Deelder	16
Boa Bob	18
Michiel Brink	20
Vissen zijn rare vogels	22
Achter slot en grendel	23
Het feest van de blauwe schuit	24
Wandelen in 020 fietsen in 010	26
Onbekende Meesterwerken	28
Uit mijn oksel	29
Cooking Collateral Garbage	30
Kleurplaat	31
Muziek Tips/ Guilty pleasures	32
Lettre Ouverte	34
The 7 sea's top 7	35
De waarheid van de poëzie	36
Objet Trouvé	37
Advertentie pagina	38
Colofon	39
De Achterkant	40

MEISJES

ZE MAKEN

MIJ

KAPOT

MENEER

Meisjes, Raymond Van Het Groenewoud

Bij de redactie van het hogeDRUKgebied

Bezoek van een verkoper van
kleurendrukpersen.

Frisse Start

Er is een constante stroom van gebeurtenissen in en om het hogeDRUKgebied. Bij iedere nieuw actie klinkt het sein Band Loopt! Die banden draaien we af in deze nieuwe serie die in de plaats komt van Lief Dagboek.

Ik schrijf dit op 16 januari, verjaardag van Carl Smit, mede oprichter van de stichting en voorzitter tot 2020. We herdenken Carl ieder jaar tijdens de uitreiking van de naar hem genoemde prijs. Ik heb iedereen gevraagd een of meer mensen in het hogeDRUKgebied te nomineren en daar is op gereageerd hoewel niet door iedereen. Toch zijn er voldoende nominaties om een persoon uit te kiezen. Dat is dit jaar...ja, dáág, dat ga ik niet verklappen. Dat wordt duidelijk op onze voorjaarsbijeenkomst die we in februari zullen houden op een nader te bepalen plaats. Hoe groot dat wordt bepaalt het evenementen comité dat hierbij is opgericht al zijn er nog geen leden. Deze oproep zal echter de telefoon rood laten gloeien, dat weet ik zeker!

Waelestein is op dit moment het punt van de meeste aandacht. Ik ga tekenen onder de voorwaarden die het bestuur gesteld heeft.

1. Dat is ten aanzien van de samenwerking met partner CASA C een juridisch waterdichte overeenkomst voor het gebruik en de betaling van de huur van de ruimtes
2. Financiële zekerheid voor het eerste jaar

Aan beide punten wordt hard gewerkt maar het is nog te vroeg om de flessen te ontkurken, al staan de glazen al klaar.

Workshops: De wijkworkshops gaan weer beginnen. partners zijn:

1. **WMO Radar** op diverse vestigingen te weten: Millinparkhuis, Huis van de Wijk Clemensstraat, Pendrecht Zuidwijk in Jeugdveld en op allerlei plaatsen in de buitenruimte
2. **Vitaal Pendrecht** Workshops Zuiderkroon, kinderfaculteit
3. **KOCO** wijkrestaurant in Carnisse. Er wordt gekeken naar een kleine uitbreiding van locaties

Scholen: Wilhelminaschool en in voorbereiding: De Triangel

Bibliotheek: Expo Bieb in de Clemensstraat en eventueel in andere filialen

Waelestein: Wij houden een bijeenkomst met alle workshopgevers om een programma op te stellen; let op je mail en op de app!

Projecten: Er staan drie projecten op stapel die voor een groot deel in workshops zullen worden uitgevoerd.

1. Het Grote Boek van Charlois
2. De reis van de liefde
3. Superkunst

Hierover is al gecommuniceerd, wie ideeën of vragen heeft kan die doorgeven aan Michiel.

Financiën:

Er is voor €80.000,00 aan aanvragen de deur uit maar er is nog niets toegekend. Wel zijn er de nodige toezeggingen maar ik ben pas tevreden als ik het op de rekening terug zie. Vanuit onze reserve kunnen we echter doordraaien tot de eerst subsidie is ontvangen.

Disciplines:

Graag wil ik een inventarisatie maken van de disciplines die we kunnen aanbieden. Dit is ook belangrijk voor het actualiseren van de website.

Tenslotte wil ik graag de volgende personen bedanken, op alfabetische volgorde van de voornamen, voor hun inzet voor hogeDRUKgebied:

Daphne Bom

die met grote creativiteit steeds nieuw ideeën inbrengt en altijd probeert in te vallen bij verhindering van een docent

Dubravka Breljacovic

Voor het organiseren van Expo Bieb en voor het assisteren bij heel veel ander organisatiewerk

Eline Maljaars

die met veel leergierigheid en met eigen initiatieven onze doelstelling goed in de praktijk brengt

Frank Riezebos,

die onze prachtige website heeft gemaakt en onderhoudt

Irmlinda de Vries

die ondanks tegenspoed zich geweldig inspant voor het hogeDRUKgebied in woord en daad.

John Giskes

voor de organisatie van het Wielewaal festival, maken van films, kortom voor het daadwerkelijk promoten van hogeDRUKgebied

Leen van Heel

die veel tijd steekt in het toezicht op en het begeleiden van de financiën

Lucienne van Leijen

die met veel doorzettingsvermogen de maandladder heeft opgezet en bijhoudt

Maarten Schmitz

Die het ene na het andere item voor ons vormgeeft

Onno van Beek

die een nieuw element aan het hogeDRUKgebied heeft toegevoegd (techniek) en die altijd hulpvaardig is als er klussen zijn.

René Stoute

die met zijn originele stijl prachtige bijdrages levert aan de correspondentieclub, en die al bij voorbaat bijdrages heeft geleverd en gepland aan nieuwe projecten

Tenslotte een compliment voor onze stagiaire **Leona da Silva-Bolleboom**, die haar best heeft gedaan op de maandladder en daarvoor hele reizen heeft gemaakt en natuurlijk voor alle medewerkers die hier niet genoemd zijn maar die ook hun best doen voor onze stichting!

WORKSHOP

TEXTIEL

Marieke Abelman

(Zyczenia Swiateczne i Noworoczne
= Kerst- en Nieuwjaarswensen)

(Obserwacja granicy)
Foto WAF - Antoni Luszczeński)

2 ZWAAR BESCHADIGDE ANSICHTKAARTEN

uit POLEN

uit de collectie
'ZWAAR BESCHADIGDE ANSICHTKAARTEN'

van Postdepot Rotterdam

afz. Heer Stoute
Postdepot
Rotterdam
3051 XW R'dam

Droom

Ik loop te dromen langs de rivier.
De zon komt op.
Mijn hart trilt van vreugde.
Kom, boor uw neus in mijn zeilen.
Voordat de reis begint.
Hoe dat afloopt zien we dan wel.

Het mooiste allerdingen te zien baren,
met het aller schamelste erbij.
Ik heb op u gewacht.
In de duisternis was uw schaduw helder.
In het licht loopt u aan mijn zij.
Ik loop te dromen de zon komt op.

Wilma Blanken, 2024

De tijd

Hij sombert wat rond,
door de dagen heen.
Geen uitzicht op een mooi leven.
Het is de tijd ... tijd!

Gebogen, slecht ter been,
kijkt hij om zich heen.
Hij begrijpt het niet

Hoe het zo is gekomen?
Geen spoor van jeugd,
alleen maar nu, geen zomer!

Gevangen in het oude lijf,
zonder nog iets te verwachten.
Vergaat zijn naam en de herinnering eraan.
Vervlogen als een vogel.

Acrylverf en Krijt op papier 38x28 cm, M5

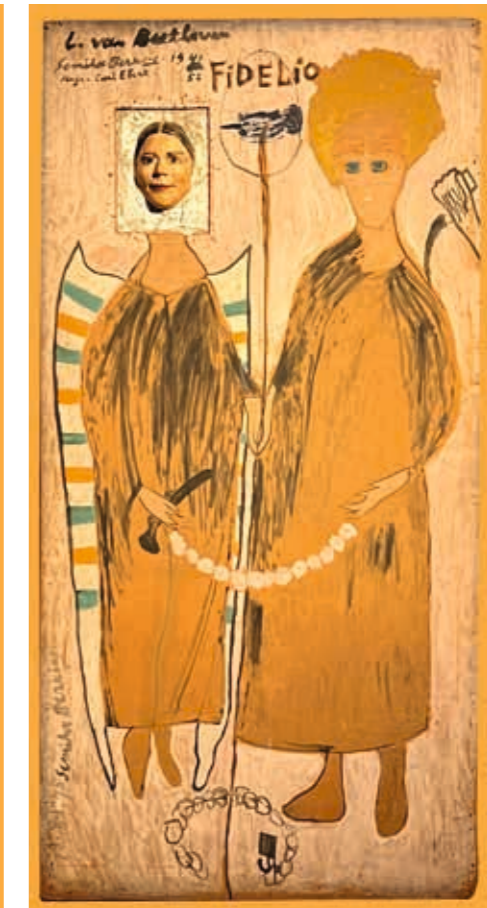
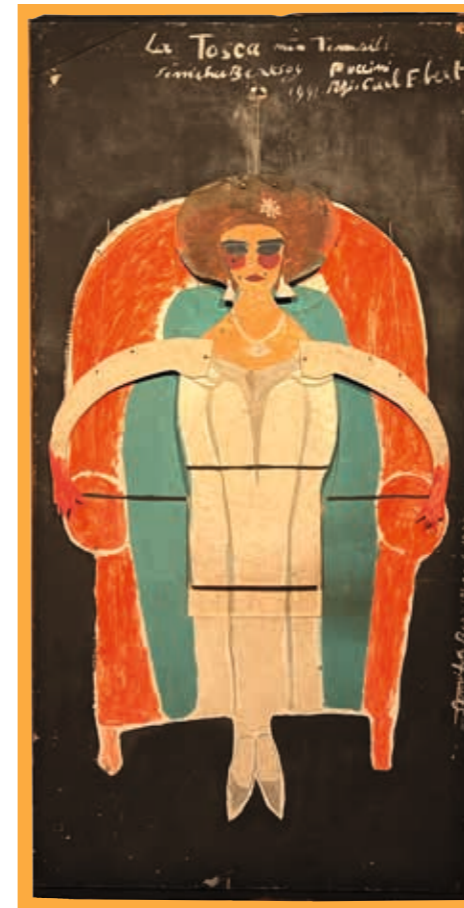
**Es gibt keinen
Erfolg ohne
Frauen. ■ Kurt Tucholsky**

WAT

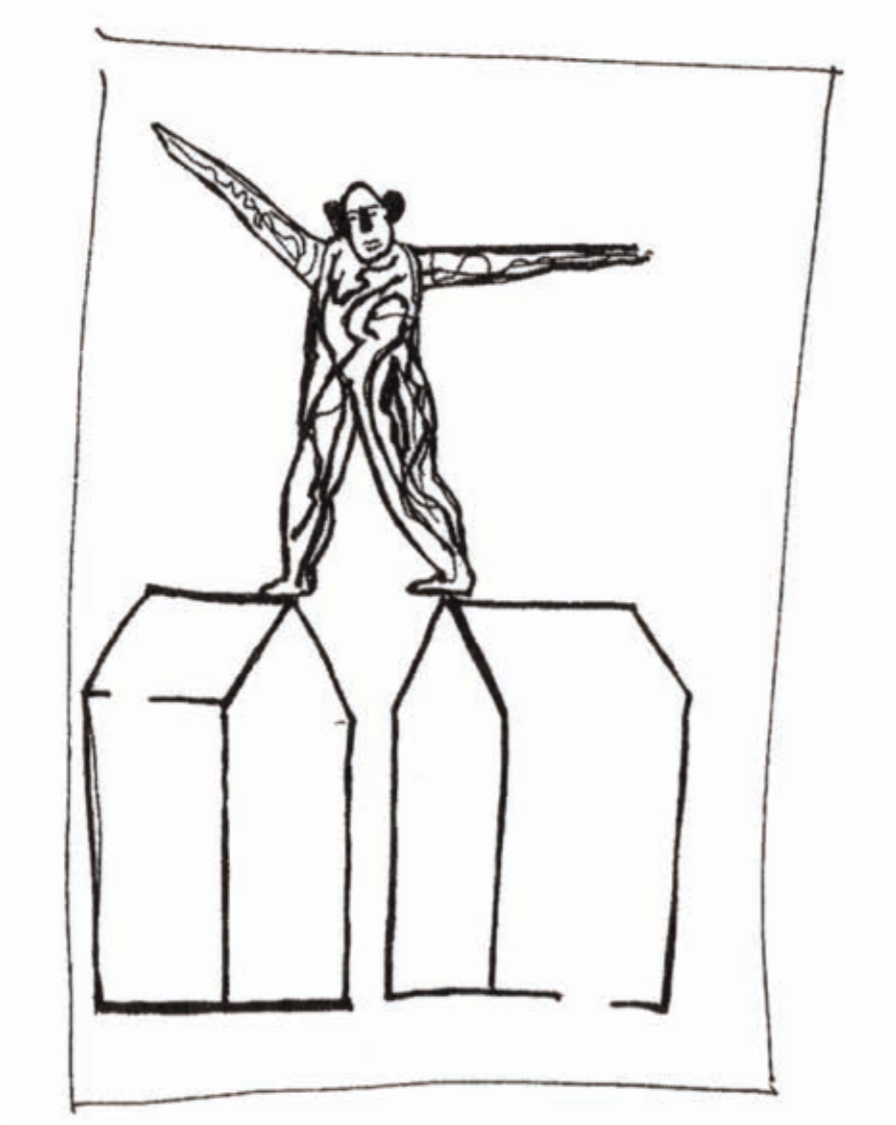

Het eerste Repectspectief van de Turkse Schilder en Operazangeres Semih Berksoy in het Hamburger Bahnhof Museum, Berlijn. De tentoonstelling die meer dan 60 jaar omvat, toont de diepe verbondenheid met Berlijn waar Berksoy eind 1930 studeerde.

IK MS ZAG

Met de schilderijen, werken op papier, foto's, filmfragmenten en geluidsopnamen laat de tentoonstelling Berksoys grote invloed zien op het culturele landschap in Turkije en ver daarbuiten. 06.12.24 - 11.5.25

h a n s w a p

- anapest
- dactylus
- schildering van klank

- huivering
- prepensioen
- Rijnmond vol van stank

- heideland
- heldendicht
- eikenschors bij 't pond gewogen

- Overschie
- oliestrand
- levensdag reeds half vervlogen

- ademtocht
- laatste zucht
- stilstand van de tijd

- ademtocht
- laatste zucht
- trein die nooit meer rijdt

BOABA

EIND GOED AL GOED

Boa Bob liep in de richting van een groot gebouw, een voormalig bejaardenhuis. 'Waelestein' heette dat. Maar wat was dat voor een herrie die daar vandaan kwam? Hij liep snel door en zag er allerlei mensen rondlopen, was het een soort markt?

Nou dan moest daar wel vergunning voor zijn dus hij besloot poolshoogte te nemen.

Er stonden kraampjes maar er werd niks verkocht het waren een soort activiteiten.

Zijn oog viel direct op een feestelijk opgeschilderde scooter. 'Da's foute boel' mompelde Bob bijna verheugd. Nu kon hij zijn gezag eens laten gelden. Er stond een vrouw (hippie-achtig type) die zich met een groepje mensen bezighield onder veel vrolijkheid.

De kraam lag vol met lappen stof, sjablonen en stiften - ja, een rommeltje!

'Is die van u' baste Bob terwijl hij naar de scooter wees. 'Ja, mooi hè; ik ben Marieke en hoe heet jij?' 'Eeh Bob, maarre....maar dat doet er nou niet toe, dat voertuig...' - 'Bob, leuke naam zeg, maar wat heb je een saai pak aan!' 'Dat is mijn uniform' zei Bob zwaar verontwaardigd. - 'Veel te saai' zei Marieke kordaat en trok met een handige beweging Bobs uniformjas uit. 'Hé, blijf af!!' gilte Bob, maar Marieke ging onverstoorbaar aan de slag en in een mum van tijd was de jas versierd met leuke stickers, een hartje en een bloemetje, en werden de mouwen versierd met patronen die ze er met de stiften op tekende. '...zo nog een bande-bom teken erbij....toch veel leuker zo!'

Boa Bob was verbijsterd en wankelde naar de volgende kraam. - 'Hallo, ik ben Daphne en wie ben jij?' Bob kon alleen maar 'Bob' zeggen. - 'Hi Bob, wat heb je een leuke jas aan!'

'Maar dat hóórt helemaal niet zo' zei Bob wanhopig. - 'Wat jij nodig hebt is een mooie muts in plaats van die politiepet; kom ga zitten dan leg ik je uit hoe je het moet doen,' vervolgde Daphne onverstoorbaar, 'en dan zetten we met mooie letters je naam erop, dan weet iedereen wie je bent'

Onder steeds zwakker wordend verzet zat hij plotseling op een bank met vellen papier voor zijn neus. Ja, vroeger had hij op school wel eens van die werkjes gemaakt maar dat was nooit wat geworden en de juf noemde hem een prutser. Maar nu ging het bijna vanzelf. Heel aardig legde Daphne uit wat hij moest doen en hij verloor zijn aandacht voor de omgeving en zat te werken aan zijn nieuwe muts. Hij past prima en was leuk versierd.

- 'Zo, en nu ga je bij die meneer de letters tekenen'. Gedwee liet Bob zich naar de volgende tafel leiden. - 'Hier is Bob' zei Daphne, 'hij wil graag zijn naam op zijn muts zetten'

'Dag Bob, ik ben John. Kijk hier liggen allerlei voorbeelden dus laten we maar eens een mooie letter uitzoeken' - 'Maar dat is héél moeilijk' sputterde Bob nog even tegen. Voor hij er erg in had zat hij te oefenen met een echte tekenpen. En stiekem...vond hij het leuk!

Hij kòn iets, iets zelf maken. Misschien was hij toch niet zo'n prutser. Nu zag hij echter een vent met een fietswrak sjouwen, en zijn waakzaamheid werd wakker. - 'Waar gaat dat heen met dat rijwiel, meneer?'

'Hoi Bob- mooie muts trouwens -ik ben Onno, kom even mee dan zal ik je laten zien wat we er mee doen.' Onno liet hem een plek zien waar fietsen in diverse stadia van ontbinding stonden en waar een hoop gereedschap lag. Een meisje stond erbij met haar fiets aan de hand.

BOABA

'Ja, zet maar even neer. Kijk ik heb hier een oude fiets waar nog een goed spatbord op zit, dat kunnen we gebruiken. Kom maar even helpen' en naar Bob 'ja, zo leren ze het zelf'

Intussen legde Onno uit dat hij hier bij het hogeDRUKgebied was en dat hier allerlei activiteiten plaatsvonden waarbij je anderen kon ontmoeten en dingen leren waar je trots op kon zijn. Zo kreeg het leven wat meer zin. - 'Straks moet ik daar optreden met de Aardappeleters, kom je ook kijken?'

Dat wilde Bob best wel, nieuwsgierig geworden door de zonderlinge figuren in kleding van aardappelzakken die op het podium klommen. Weldra schalde het eerst nummer: 'Onrust in het frietlokaal, mayonaise spettert in het rond!!!' Zong die lange. Een schok trok door zijn lichaam. Onrust in het frietlokaal? In Het plastic bakje? Hij moest onmiddellijk gaan kijken of alles wel in orde was met Annie en rende de straten door naar zijn stamsnackbar.

Wat hij daar aantrof was met geen pen te beschrijven. De zaak was helemaal besmeurd en Annie zat midden in te huilen. Ze viel Bob pardoes in de armen. 'Wat is er gebeurd Annie?'

- 'Ja, een frikadel was slaags geraakt met een loempia speciaal; de oorzaak was een kippenpoot, een echte femme fatale (snif snif) en een Russisch ei dat stond erbij en kwam pardoes ten val....' 'En toen?' - 'Tenslotte gaf de berenklauw iedereen een dikke knal!' 'Wat vreselijk meisje, ik zal je helpen.'

Op dat moment zwaaide de deur open en een jonge vrouw stapte naar binnen. - 'Hallo allemaal, ik ben Tessa. Wat een mooie grote keuken heb je hier. We moeten wel even gaan dweilen maar dat doen we even met zijn allen, en dan kunnen we de buurtmaaltijd gaan maken. Kijk ik heb al van alles bij me' 'Wat is dat voor spul,' zei Bob wantrouwend. - 'Dat heet groente, legde Tessa uit, 'en daar gaan we iets heel lekkers van maken. Hier proef!' Ze duwde Annie en Bob twee voorbeeldhapjes in de hand.

Verdomd, vreemd maar heel lekker! - 'O Bob wat heb je een mooie jas, en die muts. je bent ervoor geknipt om de mensen naar binnen te lokken!'. Annie keek met zwemmerige ogen naar Bob. 'Ja Tessa je hebt gelijk, is het geen stuk?'

Dit was het begin van een nieuw leven voor Bob en Annie. Het Plastic Bakje werd Wijkrestaurant Walestein. Bob en Annie werden getrouwd door speciaal ambtenaar Hans Walgenbach en leefden nog lang en gelukkig. Eind goed al goed.

MICHELLE

BRINK

'Te spitsnuttig,' legde de vis uit, 'de mijne is dan weliswaar afgeknot, maar ik zoek toch iets met meer allure.'
 'Uw neus is ook niet beworteld zoals ik mijzelf zou wensen,' knikte de Medicijnvogel instemmend. 'Zal ik u een bedektzadig voorstel doen,' mijn beste cliënt, 'dit sabelvormig model, door vogels zeer bemind.'
 'Uw opmerking is kernloos, om niet te zeggen zonder pitten, vogels immers zijn vreemde vissen.'
 Witwordend maar verrassend elastisch, legde de Medicijnvogel uit, dat zijn smaak buiten elke ethiek stond, alles wat kan is mogelijk, alles wat mogelijk is moet ook kunnen en dat is mooi. Schoonheid.
 'Als je er over nadenkt is het allemaal zo gentechnologisch als wat', expliceerde hij.
 Het bijlformige, het houweelvormige en het zeisvormig model werden stuk voor stuk afgekapt, maar de hane-kam ontmoette welwillendheid.
 'Alleen,' zei de vis, 'ik zoek nog iets extremers.'
 'Als ik u zo beluister,' zou ik voor het klepvormige opteren, 'Disney Duck, rechtstreek uit Amerika, erg in trek in Hollywood.'
 Knikkend en geheel omgebogen, constateerde de vis dat deze neus hem paste als een pantoffel. De kleingroe-
 vigheid bewonderend en opgetogen dat het exemplaar niet van haren was voorzien en evenmin bevlekt, voegde
 de vis vinspletig toe, dat deze precies op hem leek toegespitst.
 Hij had het weer getrokken, bedacht onze Medicijnvogel bedropt en uitzwetend. Ik maak jou mooi, gebarde
 hij royaal. Hij sprak over tubes vol siliconen, cosmetisch gesneden vormen, de kunst van plasticado en meer
 gevleugelde termen.
 Onze vis droomde van het witte doek, waarop hij reeds lag te dromen van sterren, 't is maar tomatenketchup,
 kosmische chirurgie, spiegelgladde wateren zonder rimpels, opgespoten soezen, onbereikbare oevers reikhal-
 zend uitgestrekt en vaten vol glycerine om te verhuilen in een zee van 100% zuivere zijde.

Achter slot en grendel Deel II

Wat vooraf ging: Mijn leven als zesjarige in een kliniek voor CARA patiënten de Klokkenberg anno 1976.

Twee maal per week kregen we schoon beddengoed en elk kind kreeg een nummer dat op zijn linnengoed was bevestigd met een geborduurd labeltje.

Het nummer dat ik kreeg was 686, een nummer dat ik uitsprak als 6-8-6.

Na het verschonen van de bedden en het ontbijt, was het schooltijd, waar we het reguliere schoolprogramma volgden zoals op andere scholen. Het moment dat ik het meest baalde was als de verplichte schoolmelk werd binnengebracht, niet zozeer omdat ik het niet wilde drinken, maar omdat ik het niet binnen kon houden.

Het was altijd in de schoolpauze dat we dat dronken en ik was zo slim om als eerste naar de tafel met plastic bekertjes te lopen. Het stond heel gemotiveerd, maar de ware reden was dat ik dan het bekertje kon uitkiezen met de minste melk erin. Ook liet ik een klein beetje staan zodat ik niet in de klas al over mijn nek ging, maar nog net speling had om snel naar het toilet te rennen en het door mij niet te verteren goede weer over te geven, zonder dat iemand het in de gaten had. Van koemelkallergie had indertijd nog niemand gehoord...

Uit de onderzoeken die ik regelmatig moest ondergaan bleek dat ik de gewoonlijke allergie soorten had zoals pollen, huisstofmijt en honden- en kattenharen. Er waren geen dieren toegestaan in de Klokkenberg en alle bedden waren hypoallergeen, inclusief linnengoed. Er volgde therapie, na schooltijd, waarbij ik mijn wekelijkse injecties kreeg, een inhalator lohmudal genaamd, ademhalingsoefeningen deden de kinderen gezamenlijk, evenals de boswandelingen waar ik vreugdevol naar uitkeek. Het landschap lag er mooi bij en we deden ook wedstrijdje koeienvlaai overspringen. Soms ging het mis en belandde een van ons er recht midden in.

Het was na een uurtje therapie dat ik samen met een jongetje, R. over de gang richting onze huiskamer liep om een beetje te lummelen voordat we aan de avondmaaltijd zouden beginnen. R. die een zware vorm van astma had, kreeg op dat moment een astma aanval, zakte door zijn benen door zware ademnood en viel in de gang op de grond. Het was mijn eerste kennismaking met zo een voorval en bedacht na van de schrik bekomen te zijn, om een van de begeleiders erbij te halen. R. werd naar bed gebracht, kreeg extra medicatie en moest veel rust houden. Deze aanval was zo heftig geweest dat R. nog zeker drie dagen in een rolstoel moest worden voortgeduwd omdat hij de kracht miste om zelf te lopen. Zijn ouders werden ingelicht en kwamen de dag erna langs, hem overstelpend met cadeautjes en verstikkende zorgelijkheid.

Het gebeurde wel vaker dat kinderen aanvallen kregen. Zo was de Klokkenberg tevens een kliniek voor jeugdige epilepsie patiënten, en voor de jeugdpsychiatrie.

Het gebeurde dus wel eens dat een kind met een rubberen valhelm en knie- en armbeschermers stuiterend op de gang lag door een aanval. Zo'n ervaring blijft je bij, zeker als je bedenkt dat wij er niet op werden voorbereid. Er werd nauwelijks of niet over gesproken. Voor de begeleiders de 'gewoonste' zaak van de wereld... Maar voor het kind in kwestie een lijdensweg.

En dan was er het weekend verlof, waar ik iedere week net als de andere kinderen naar uitkeek. Vrijdagmiddag net na schooltijd, snel je tas met vuile was inpakken en dan wachten tot de ouders hun kinderen kwamen ophalen. Natuurlijk was het weekend altijd te kort! Zondagmiddag moesten we voor het avondeten weer terug zijn en bereidden we ons voor op de nieuwe week.

Irmlinda de Vries

HET FEEST VAN DE BLAUWE SCHUIT

Een fragment van de installatie "HET FEEST VAN DE BLAUWE SCHUIT."
Materialen: linnen, lood, glas, olieverf en hout.

TIEN HEESTERMANS *voormalig inwoner van Rotterdam, presenteerde de installatie dertig jaar geleden in de stadhuis van de gemeente Brouwershaven.*

WANDELEN IN 020, FIETSEN IN 010

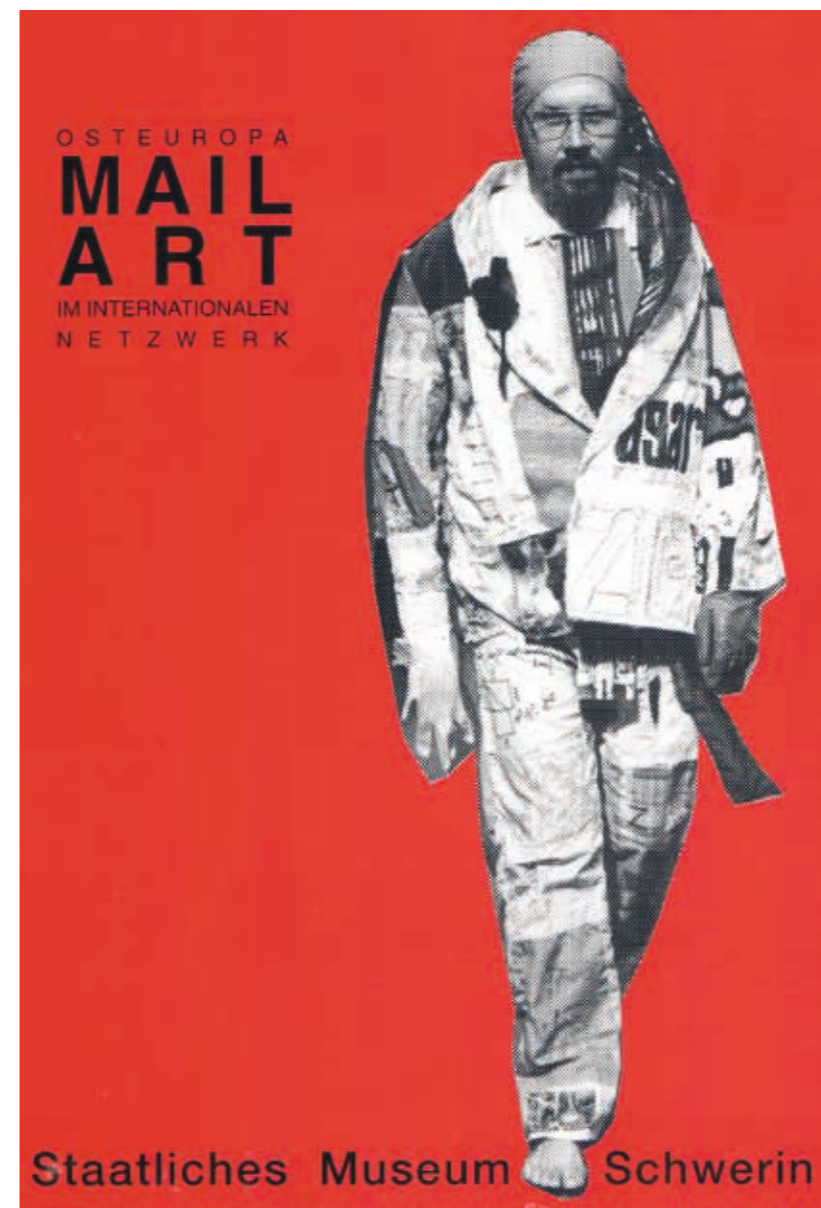
Johan Everaers

“I’ll remember him in perfect condition” zo reageerde de Poolse mailartist Pawel Petasz op het bericht dat ons beider vriend Kees Francke aan een hartstilstand was overleden. In het Zeeuws-Vlaamse grensgebied had Kees veel indruk op hem gemaakt tijdens hun laatste fietstocht. Bekend was dat de lichamelijke conditie van Pawel ver beneden peil was. Kees daarentegen was een geoefende fietser. Jarenlang peddelde hij vrijwel dagelijks van het ouderlijk huis in Hillegersberg naar zijn atelier op Zuid in de Dillenburgstraat.

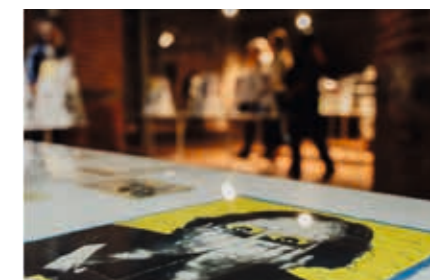
In de lente van 1991 klom Petasz in Rotterdam voor het eerst van zijn leven op een tweewieler. Kees leerde hem fietsen. De route voerde langs plekken die voor mij nauw met Kees verbonden blijven. Stops op die plekken betekenden voor Petasz kleine rustpauzes: de galerie van loodgieter Cieremans in de Benthuiserstraat, de Centrale Bibliotheek, goed voor een plas zonder pas, waar Kees in 1986 zijn mailart-project The Workers’ Paradise exposeerde, Galerie De Brieder in Metrostation Oostplein, waar Kees zijn kunstwerken liet zien en waar acteur en schoolvriend Paul van Soest zoals vaker de opening had verricht. En natuurlijk de stempelfabriek op de Schiedamsedijk. “Oh, is het voor die kunstenaar met dat legerjack en die fiets? Jazeker, die meneer krijgt bij ons een speciale prijs.”

In Groningen was de (snor)fiets voor Kees het aangewezen vervoermiddel geworden. De immer in blauwe spijkerbroek en houthakkers-overhemd gestoken kunstenaar was een opvallende fietser in het lege landschap van Noord-Oost Groningen. Een brommer werd wel overwogen, maar die produceerde te veel herrie. Had hij niet bij B&W van Drieborg geklaagd over die ene geluidsoverlast veroorzakende bromfiets die dagelijks twee keer langsreed! En had hij niet bedreigd om die reden het dijkdorp te verlaten! Fietsen dus. Zo verkende hij ook gedurende zijn korte periode in Zeeuws-Vlaanderen het landschap op de fiets. Hij fotografeerde er gewassen, opvallende gebouwen en bijzondere landschapselementen. Vervolgens ontwierp hij op de computer virtuele beelden op geschikte plekken in het landschap. De op die manier tot stand gekomen CD “Pagus Flandrensis” bleek precies de beeldenroute die Petasz op het lijf geschreven was: thuis in Elblag “fietste” Pawel op het computerscherm door Zeeuws-Vlaanderen.

Samen met Kees fietsen kan niet meer en hun laatste gezamenlijke rit was sowieso al een brug te ver voor Pawel. Na een bezoek aan de Media in Eeklo ontmoette Petasz de man met de hamer. De bezemwagen kwam eraan te pas en die bracht de mannen terug naar Aardenburg. Op de markt in Utrecht schafte Pawel een tweedehands auto aan voor de terugreis naar Polen. Niet lang daarna was Kees voor eeuwig uitgefietst en nauwelijks een maand later ging ook hun vriend Joseph W. Huber uit Oost-Berlijn hemelen. Dertig jaar na de Val van de Muur in Berlijn stierf Petasz in Elblog. Petasz kreeg in 1980 in en buiten het mailart-netwerk bekendheid met zijn wandeling op blote voeten door Amsterdam in een mailart-kostuum dat hij had gemaakt met door mailartists naar hem gestuurde stoffen kunstwerken. Onlangs, vijf jaar na zijn dood, organiseerden vrienden ter nagedachtenis van hem een mailart-tentoonstelling in Elblog met bijdragen van mailartiesten uit de hele wereld aangevuld met werken uit zijn eigen archief. Kijk voor die tentoonstelling op: <https://www.portel.pl/fotoreportaz/nadawca-pawel-petasz-odbiorca-caly-swiat/12723/316131#readers>

Abbeelding: Scan van de uitnodiging voor de tentoonstelling “Osteuropa MAIL ART im internationalen network” in het Staatliches Museum Schwerin in 1996 met een detail van de foto die John Liggins maakte van de performance van Petasz in 1980 tijdens zijn tentoonstelling in de Stempelplaats in Amsterdam.

Mailart-tentoonstelling in Elblog.

ONBEKENDE MEESTERWERKEN

John Cripps - Naked Pink Lady

Rien Vroegindewij

Uit mijn oksel

bij beelden van Jan Mostert

zeg haal die lompe vlerk verdorie uit mijn oksel
het is hier krap maar dat is niet mijn schuld

ik zou mijn snavel houden als je moeite deed
je tokes te verbergen onthullend hoe jouw

hemellichaam zich verdijt
neem toch een voorbeeld aan

de ingetogen cherubijn van gene zijde
vlieg op zottin fok anderen met engelengeduld

Mijt van Muiden

COOKING COLLATERAL GARBAGE

MS

Joseph Beuys

Jörg Immendorff

Kleurplaat uit Kleurboek voor Hippe Vogels. Een hogeDRUKgebied productie (in progress), beeld Heer Stout.

MUZIEK TIPS

Een teken van leven

Een teken van leven doet mensen zo goed
Een teken van leven geeft mensen weer moed
Een briefje een kaartje een bloemetje klein
Doet mensen vergeten hoe eenzaam ze zijn
Een teken van leven zegt meer dan je denkt
Het is vaak het mooiste dat iemand je schenkt

Ook is het de vraag of je zelf nog wel leeft
Wanneer je geen teken van leven meer geeft
Een meisje vertelt hoe ze jong en onschuldig
Van 't leven wou proeven
Ze was ongeduldig

Nu leeft ze alleen met haar vaderloos kind
Verstoten door ouders verlaten door vriend
Een teken van leven doet mensen zo goed
Een teken van leven geeft mensen weer moed
Een briefje een kaartje een bloemetje klein

Doet mensen vergeten hoe eenzaam ze zijn
Een teken van leven zegt meer dan je denkt
Het is vaak het mooiste dat iemand je schenkt

**Ook is het de vraag of je zelf nog wel leeft
Wanneer je geen teken van leven meer geeft**

guilty
pleasures

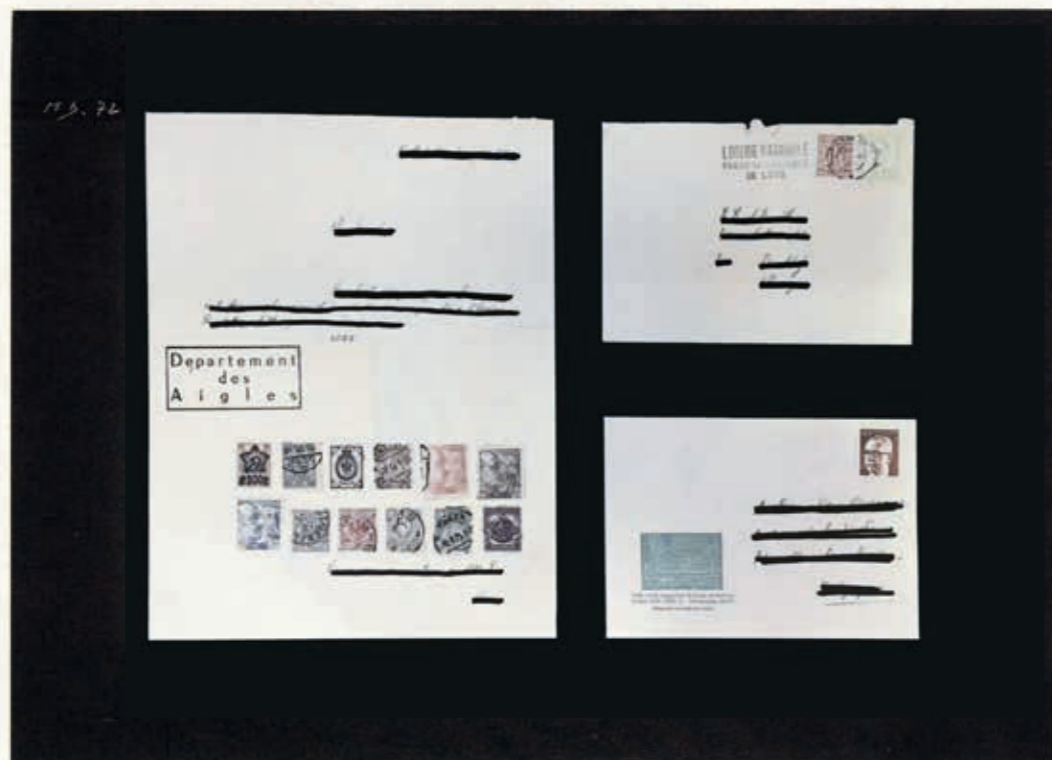
Lyrics: Vader Abraham

Nummer: 39

Naam: Marcel Broodthaers

Titel: Lettre ouverte, 1972

Colour offset lithograph, 38 x 51.5 cm. Published in an edition of 300 unnumbered copies. Dated '72' and signed 'M.B.' upper left.

THE 7 SEA'S TOP 7

Every season
of the year
on Facebook's
hogeDRUKgebied

WINTER 2025

LAST SEASON	THIS SEASON		
2	1	'Sail On Sailor' - The Beach Boys	1972
3	2	'A Pirate Looks At Forty' - Jimmy Buffett	1974
6	3	'Message In A Bottle' - The police	1979
5	4	'Kaap'ren Varen' - Fungus	1974
-	5	'Mijn Zeemanslied' - Jules de Corte	1974
-	6	'De Vondeling Van Ameland' - Boudewijn de Groot	2004
1	7	'Wooden Ships' - C.S.N. & Y.	1969

"BUBBLING UNDER"

'The Wreck of the Edmund Fitzgerald' - Gordon Lightfoot (1976), "Southern Cross" - Crosby, Stills & Nash (1982), 'Last Great American Whale' - Lou Reed (1989)

Join us and send your tips of (well)known or obscure seaman's songs to hogedrukgebied@gmail.com

De WaArHeid VaN dE pOwEzle.....

op een dag ontwikkelde de mens zijn spraak. eerst enkele klanken ondersteund door gebaren. hij begon zich te verwonderen over de dingen. tekende ze op rotswanden. hij maakte kleren uit dierenvellen in de winter. hij brouwde zijn eigen bier. en verzoon woorden. daarvoor of daarna ontdekte hij zijn vrouw. en hij leerde haar lief te hebben. hij leerde haar voorzichtig te benaderen. hij leerde haar liefhebben en voelde de behoefte zijn woordenschat uit te breiden. hij wilde de vrouw duidelijk maken dat hij haar lief had. of mooi vond. hij wilde zijn gedachten waarheid maken door ze te zeggen. dat bleef zelfs toen hij leerde schrijven. de gesproken taal werd de meest waardevolle uitingsmogelijkheid.

zolang de mens spreekt geeft hij zijn gedachten vorm in de taal. op zijn minst geschreven. hij kan een gedicht schrijven. hij kan een beeld maken of een schilderij om zijn liefde uit te beelden. en de ander zal knikken en spreken. of ook een gedicht schrijven. of een beeld maken. of een schilderij. maar het woord is niet waar zolang het niet gesproken is. er is niets waar wat nog niet gezegd is. daarom is een geschreven gedicht alleen onwaar. om echt te zijn moet het minstens één keer voorgelezen zijn. een gedicht is pas echt, eerlijk, waarheid als het gezegd is.

pas als ik mijn gedichten zelf ben komen zeggen zijn ze waar. daarom wordt powezie tegenwoordig voorgelezen. kom eens. als je hoort en meespeelt leef je pas echt. leef mee met de dichters. leef met de dichters.

verwacht mij dus een dezer dagen. ik zal al mijn powezie bij je komen voorlezen. heb geen vooroordelen en wel een opengerekt oor.

LEEF MEE MET DE DICHTERS. LEEF MET DE DICHTERS.

jacques l. schmitz, 1966

Objet trouvé

CocaCola, Vanille, MS

STAD GENOTEN
RIEN VROEGINDEWEIJ

2 HIPPE GESCHENKBOEKJES
VOL BIZARRE ANSICHTKAARTEN

VOOR DEELBON

samen = € 25,--
los € 15,-- per stuk

Te bestellen via
info@hogedrukgebied.com en
huizenelzicht@planet.nl
(Arlette Boerlage & René Stoute)

Uitgeverij van
BLAUWE LICHT hogedrukgebied

HANS WAP
EEN NACHTMERRIE
IN EEN GESTREEPTE
PYJAMA GEDICHTEN
EN TEKENINGEN
DE WEIDEBLIK

WIE
MINNEN
WIL

WIE MINNEN
ZIJN VREEMDE
NIET ZIJN
Sylvia Schwarz

ZEEBRIES
een

ZEEBRIES
twee

ZEEBRIES
drie/three

ZEEBRIES
vier

ZEEBRIES
vijf

ZEEBRIES
zes

ROTTERDAM

STRAATTAAL
K & R

DE ZEE
THE SEA

HET EIGENAARDIGE
AARDAPPELBOEKJE

TUSSEN HOOP
EN WANHOOP

La Citroën
DS Jaune

DE WEEKKALENDER
EEN SAMENSPEL VAN VERLEDEN,
HEDEN EN TOEKOMST
(met nog voor details!)

52 AFBEELDINGEN
IN KLEUR EN ZWART - WIT

Stadsgenoten en Een nachtmerrie in een gestreepte pyjama zijn verkrijgbaar in de boekhandel. De andere boeken/boekjes via de webshop van hogedrukgebied.com

COLOFON/COLOFON

Opklaringen verschijnt 4x per jaar 40 pagina's dik
in een oplage van 100 stuks.

Redactie Michiel Brink, Maarten Schmitz,
René Stoute - alias Heer Stoute - alias RS
Irminda de Vries

Vormgeving Maarten Schmitz - alias mr_machzant - alias MS

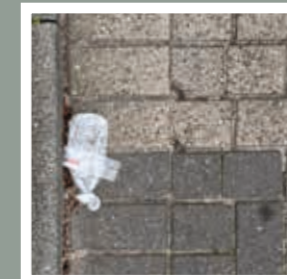
Druk Drukzo

Abonnementen:
Digitaal € 10,00 per jaar
In druk € 40,00 per jaar
inclusief verzendkosten.
Los nummer € 7,50
exclusief verzendkosten

hoge
druk
gebied.

Postadres:
Charloisse Hoofd 89b
3087CA Rotterdam
hogedrukgebied@gmail.com

Foto:
Maarten Schmitz

Found on the ground. Kijk eens wat vaker naar de stoep en fotografeer wat je daar allemaal vindt. Stuur het op naar: maartenschmitz48@gmail.com. Iedereen die Opklaringen leest kan een foto sturen.

hoge

druk

gebied.

Found on the ground: Bussum

een
uitgave
van

BLAUWE LUCHT

01/2025

€ 7,50